

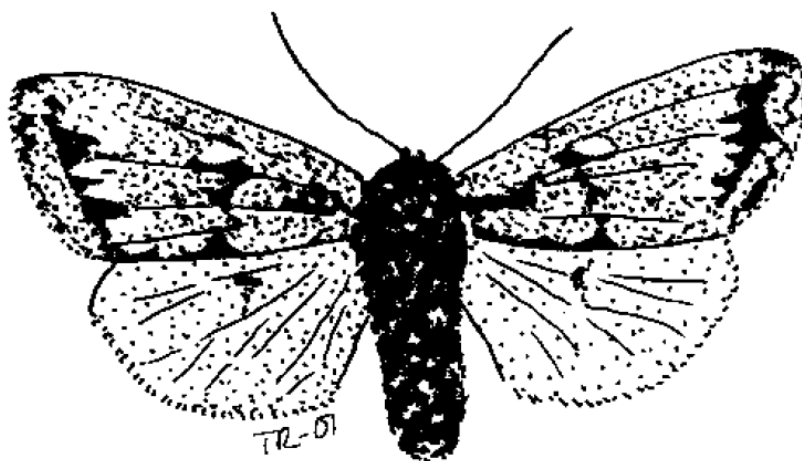
Rusoharmoyökkönen
Bruntecknat fjällfly
Xestia brunneopicta

Luontodirektiivin laji (liite II)
BOR suojelutaso ei tiedossa

Koodi: 1935

Rauhoitettu (LSA 471/2013)
Uhanalainen (LSA 471/2013)

Uhanalaisuusluokka (IUCN): vaarantunut (VU)

Kuva: Terhi Rytteri

Luonnehdinta

Rusoharmoyökkönen on keskikokoinen harmaanruskehtava yökköslaji, jonka etusiipien kärkiväli on 37–42 mm. Etusiipien keskiosa on punertavanruskea, ja etusiipien tyvessä on musta juomu, joka ylettyy usein siipien puoliväliin asti. Etusiipien ulkoreunalla on rivi mustia kiilamaisia täpliä. Takasiivet ovat etusiipiä vaaleammat ja harmaat. Rusoharmoyökkösen lähimmät sukulaislajit Suomessa ovat harmaankirjavia.

Elinympäristö ja levinneisyys

Rusoharmoyökkönen havaittiin Suomessa vasta vuonna 1983, minkä jälkeen on löydetty seitsemän aikuista perhosta suppeahkolta alueelta Kuusamon Jäkälämutkan metsäautotien varrelta. Tunnetun esiintymisalueen suppeuden perusteella rusoharmoyökkönen on arvioitu vaarantuneeksi, vaikka sen kokonaislevinneisyyttä Suomessa tai kannan kehitystä on vaikea arvioida havaintojen vähäisyyden vuoksi. Suomessa havaitut perhoset on löydetty vanhasta mäntyvaltaisesta metsästä, rämeeltä ja rinnekuusikosta. Tyypillistä metsälle on hyvin matalan varpukerroksen muodostamat pehmeät rinteet ja maahan kaatuneet vanhat kelot. Lajin varsinnaista lisääntymisympäristöä ei ole onnistuttu paikallistamaan.

Nykytila ja uhkatekijät

Nykytietämyksen mukaan rusoharmoyökkösen kanta on niukka. Sukulaislajiensa tavoin se lentää Suomessa

vain parittomina vuosina. Keskeinen uhkatekijä lajin säilymiselle on metsätalous uudistushakkuineen, mikäli rusoharmoyökkösen elinympäristöjä ovat vanhat metsät, missä tähänastiset havainnot on tehty. Rusoharmoyökkönen elää hyvin todennäköisesti Suomessa Oulangan kansallispuistossa, sillä valtaosa havainnoista on tehty aivan kansallispuiston tuntumassa.

Hoitosuositukset

Ilmeisesti vanhoilla metsillä on rusoharmoyökkösen suojelutason kannalta suuri merkitys. Vanhojen metsien ja puustoisten soiden suojelua tulee edistää lajin esiintymisalueilla. Käsitystä esiintymisoloista ja elinpaikkavaatimuksista pitää selvittää erilliskartoituksin.

Lähteet

Ilmonen, J., Rytteri, T. & Alanen, A. (toim.). 2001. Luontodirektiivin kasvit ja selkärangattomat eläimet – Suomen Natura 2000 -ehdotuksen luonnontieteellinen arviointi. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. Suomen ympäristö 510. 177 s.

Somerma, P. 1997. Suomen uhanalaiset perhoset. Suomen ympäristökeskus, Suomen Perhostutkijain Seura, Helsinki. 336 s.